

5.) Vor nugældende skattelovgivning sikrer langtfra i tilstrækkelig grad beskatningens kontinuitet i tilfælde af en skatteydners død. Man har ved forslaget regler om beskatning i tilfælde af død og om beskatning i dødsboer — af indkomst, formue og kapitalvinding — tilstræbt, at indkomsten m. v. ikke for nogen del falder udenfor beskatning, og at der bevares kontinuitet i de værdiansættelser, som er afgørende for beskatning af indkomst og kapitalvinding. Angående hele dette ret komplicerede problem henvises til den udførlige redegørelse i bemærkningerne til forslaget's kapitel 3.

På en række områder indeholder forslaget nye regler. Der er under IX—XII nedenfor kort redegjort for de vigtigere regler på visse områder: formuebeskatningen; beskatningen ved kilden af aktieudbytter og visse andre indtægter, der her fra landet tilfalder modtagere i udlandet; gifte kvinders stilling med hensyn til selvangivelse og ansvar; opkrævningsregler.

Vedrørende detaljer henvises til det under bemærkningerne til lovforslaget's enkelte paragraffer anførte.

V.

Beskatning af kapitalvinding.

Ved behandlingen af indkomst- og formuebeskatningen til staten optog skattelovskommissionen også selve indkomstbegrebet — afgrænsningen af, *hvilke arter af erhvervelser der bør inddrages under indkomstbeskatning* — til nærmere overvejelse. Det er i betænkningens I. del påvist, at vor gældende skattelovgivning ikke er udtryk for en klar eller konsekvent udformning af indkomstbegrebet.

Statsskatteoven inddrager under indkomstskattepligten den skattepligtiges samlede årsindtægter, der — efter den kasuistiske opregning i lovens § 4 — stort set er sådanne arter af indkomst, som er skabt ved indsats af arbejde eller kapital. Med hensyn til *fortjeneste, der hidrører fra salg af den skattepligtiges ejendele* (herunder værdipapirer), fastslår lovens § 5, at fortjenesten altid er indkomstskattepligtig, når salget henhører til hans næringsvej. Drejer det sig derimod om fortjeneste ved *ikke-erhvervsmaessige salg af ejendele*, er fortjenesten kun indkomstskattepligtig, hvor der foreligger spekulation. Loven opstiller forsåvidt angår fast ejendom og aktier den formodningsregel, at spekulationshensigt skal anses

at have foreligget, når salget er sket inden 2 år efter erhvervelsen, men denne formodning er ikke ubetinget, idet skatteyderen ikke bliver indkomstskattepligtig af fortjenesten, såfremt han godtgør, at spekulationshensigt ikke forelå. Iøvrigt overlader loven det til praksis at klare spørgsmålet, om den skattepligtige har erhvervet det realiserede aktiv i spekulationshensigt eller ikke.

De årlige ligningslove, som har været givet siden 1939, har under indkomstbeskatningen inddraget realisationsfortjenester — *udenfor nærings- og spekulationstilfældene* — i en række tilfælde, nemlig ved afståelse eller afhændelse af *kundekreds, forretningsforbindelser* o. l. (*goodwill*), af *tidsbegrænsede rettigheder* og af *maskiner, inventar og lignende driftsmidler* (jfr. senest lovebekendtgørelse nr. 344 af 22. december 1953 § 7). Det skattepligtige beløb er dog i disse tilfælde undergivet forskellige begrænsninger. For goodwill og tidsbegrænsede rettigheder beskattes kun halvdelen af fortjenesten, hvis denne er over 10 000 kr.; er den under 10 000 kr., er 5 000 kr. skattefrie. For maskiner m. v. medregnes kun den del af fortjenesten, der overstiger henholdsvis 500 kr. eller 5 000 kr., alt eftersom der er tale om særskilt afhændelse af enkelte driftsmidler eller om afhændelse i forbindelse med en realisation eller afståelse af vedkommende virksomhed, og fortjenesten medregnes i intet tilfælde med et større beløb end det, hvorved den overstiger 30 pct. af anskaffelsværdien.

Overfor disse regler fremhæver kommissionsbetænkningen, at statsskatteovens regler, hvorefter fortjeneste ved salg af den skattepligtiges ejendele (udenfor næringstilfældene) beskattes, såfremt spekulationshensigt har foreligget, medens den ellers er skattefri, er højst uheldige, idet de som kriterium for, om fortjenesten er skattepligtig eller skattefri, arbejder med skatteyderens subjektive hensigter med hensyn til det pågældende aktiv, dengang han anskaffede det. Et sådant kriterium er lidet egnet i praksis, og den pågældende lovbestemmelse har da også givet anledning til megen usikkerhed i praksis og til et stort antal retssager.

Kommissionen peger endvidere på, at ligningslovens regler under indkomstbeskatningen har inddraget realisationsfortjenester, der må anses for opstået gennem flere forudgående indkomstperioder; f. eks. for goodwills vedkommende drejer det sig således om værdier, som er skabt ved afhænderens virksomhed i den tid, han har besiddet forretningen. I disse tilfælde har den nyere lovgivning således fraveget det for indkomst-